

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

อุปกรณ์ประเมินความสามารถในการใช้มือ

รูปที่ 2 แสดงอุปกรณ์ประเมินความสามารถในการใช้มือ

อุปกรณ์ประเมินความสามารถในการใช้มือ เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับทดสอบ Hand function ของภาควิชาการรرمบำบัด คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งดัดแปลงจาก Jebsen-Taylor Hand Function Test โดย พฤทธิพย์²⁹ โดยในการทดสอบประกอบด้วย 7 หัวข้อ ได้แก่'

1.1 กำลังมือในการกำ (Grip strength) อุปกรณ์ที่ใช้คือ Jamar Dynamometer โดยให้ผู้ถูกทดสอบนั่งบนเก้าอี้ ปรับเข็มของ Dynamometer ให้ชี้ที่เลข 0 ปรับความกว้างของที่จับ Dynamometer ให้มีขนาด 2 นิ้วเมื่อทดสอบในกลุ่มตัวอย่างเพศชายและ ให้มีขนาด 1.5 นิ้วเมื่อทดสอบในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ต่อมากัดท่าผู้ถูกทดสอบให้ข้อศอกงอ 90 องศา แขนแนบลำตัว กำ Dynamometer และ ให้ผู้ถูกทดสอบอ扣แรงบีบ Handle ของ Dynamometer ให้เต็มที่แล้วค้างไว้ 5 วินาที บันทึกค่าที่วัดได้ ทำการทดสอบทั้งหมด 3 ครั้ง โดยในระหว่างการทดสอบแต่ละครั้งให้ผู้ถูกทดสอบได้พักเป็นเวลา 2 นาที

1.2 การพลิกกระดาษแข็ง (Card turning) ใช้ไม้กระดาษสำหรับให้วางกระดาษแข็งขนาด 90 cm. กว้าง 14 cm. หนา 2 cm. และกระดาษแข็งขนาด 6.5*9 cm. จำนวน 5 แผ่น แผ่นแรกอยู่แนวกึ่งกลาง ไม้กระดาษ อีก 4 แผ่นเรียงออกไปจากแผ่นแรกทั้งซ้ายและขวาจำนวนเท่าๆกัน โดยระยะทางห่างกัน 2 นิ้ว แล้วให้ผู้ถูกทดสอบพลิกกระดาษให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเริ่มจากแผ่นที่อยู่ด้านเดียวกับมือก่อน และทำการจับเวลาตั้งแต่เริ่มพลิกกระดาษแผ่นแรกจนถึงแผ่นสุดท้ายไม่ต้องคำนึงว่าเวลาเรียบร้อยหรือไม่

1.3 การหยิบวัตถุเล็ก (Pick up small objects) ใช้ไม้กระดาษเดียวกันกับข้อ 1.2 คลิปหนีบกระดาษหรือญ 50 สถาบัน ฝาเบียร์ นาฬิกาจับเวลา กระปองเปล่า วิธีการทดสอบคือ นำอุปกรณ์ต่างๆ

วางแผนกระดานด้านขวาเรียงกันตามลำดับเริ่มจากคลิปหนึ่งกระดายโดยให้วางคลิปหนึ่งกระดายในแนวตั้ง ฝาเบียร์ หงายขึ้น และเหรี่ยญ อย่างละ 2 อัน ตามลำดับ โดยเริ่มจากกึ่งกลางตามขวาจะทดสอบมือข้างใดให้วางเรียงวัตถุที่จะทดสอบไปด้านนั้น และวางวัตถุแต่ละชิ้นห่างกัน 2 นิ้ว มีกระป่องอยู่ด้านข้างปลายไม่มีกระดาน ให้ผู้ถูกทดสอบเริ่มหยิบคลิปก่อน และเรียงลำดับไปใส่ในกระป่องให้เร็วที่สุดแล้วทำการจับเวลาตั้งแต่เริ่มหยิบคลิปหนึ่งกระดายอันแรกจนถึงเหรี่ยญ 50 สถานศักดิ์ท้ายตกรอบกันกระป่อง

1.4 การรับประทานอาหารในสถานการณ์จำลอง (Simulated feeding) ใช้ไม้มีกระดานเดียวกัน กับข้อ 1.2 กระป่องเปล่า ช้อนชา เมล็ดถั่วราดปี๊ต 5 เมล็ด และนาพิกาจับเวลา วิธีการทดสอบคือให้วาง เมล็ดถั่วลงบนไม้มีกระดานเริ่มจากกึ่งกลางไปด้านเดียวกันกับมือข้างที่ทดสอบโดยมีระยะห่างกัน 2 นิ้ว วางแผนกระป่องตรงแนวกึ่งกลางของกระดานชิดไปทางขอบหลัง แล้วให้ผู้ถูกทดสอบใช้ช้อนตัก เมล็ดถั่วทีละเมล็ดแล้วทำการจับเวลาตั้งแต่เริ่มตักถั่วเมล็ดแรกจนกระถั่งใส่ถ้วยเมล็ดสุดท้ายลง กระบากันกระป่อง

1.5 การซ่อนวัตถุ (Stacking checkers) ใช้ไม้มีกระดานเดียวกันกับข้อ 1.2 ฝาเบียร์ และนาพิกาจับเวลา วิธีการทดสอบคือวางฝาเบียร์ตามแนวเส้นที่ขีดไว้บนเส้นกระดาน เริ่มวางจากกึ่งกลางของไม้มีกระดานตามขวาและเรียงไปตามลำดับ ไปทางด้านเดียวกันกับมือที่จะทดสอบ โดยแต่ละฝาห่างกัน 2 นิ้ว ต่อมากำหนดฝาเบียร์อันที่ 2 (นับจากแนวกึ่งกลาง) ช้อนบนฝาอันที่ 1 และนำมาช้อนอันที่ 3 , 4 จนครบ ทำการจับเวลาตั้งแต่เริ่มหยิบฝาเบียร์อันที่ 2 ช้อนอันที่ 1 จนกระทั่งนำอันที่ 4 ช้อนอันที่ 3 เสร็จ

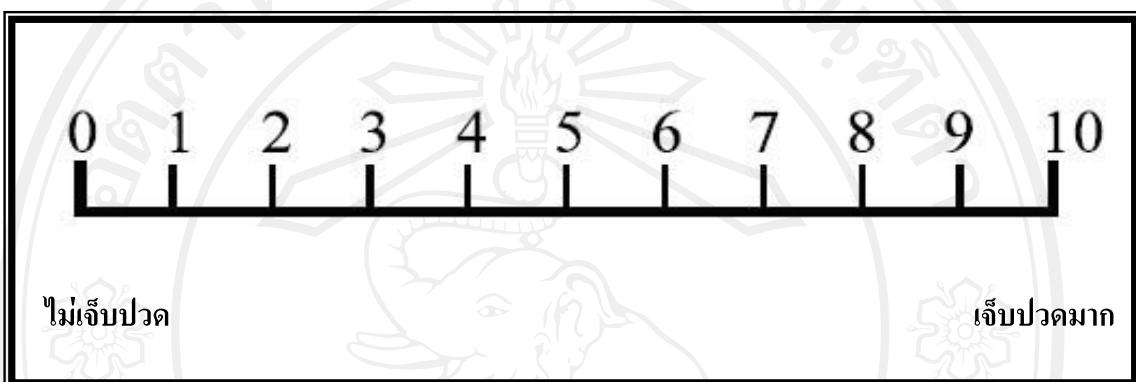
1.6 การเคลื่อนวัตถุเบา (Moving light objects) ใช้ไม้มีกระดานเดียวกันกับข้อ 1.2 กระป่องเปล่า สูง 11 cm. เส้นผ่านศูนย์กลาง 7.5 cm. (แต่ละใบหนัก 60 g.) จำนวน 5 ใบ นาพิกาจับเวลา วิธีการทดสอบคือ วางไม้มีกระดานห่างจากขอบโต๊ะ 8 นิ้ว และนำกระป่องเปล่ามาวางไว้ให้มีระยะห่างจากขอบโต๊ะ 5 นิ้ว ชิดขอบของไม้มีกระดานโดยเริ่มวางในแนวนอนตามขวาของไม้มีกระดาน แต่ละกระป่องวางห่างกันประมาณ 2 นิ้ว ต่อมากำหนดฝาเบียร์ที่จะทดสอบเคลื่อนกระป่องขึ้นไปวางบนไม้มีกระดานโดยเริ่มจากกระป่องด้านที่อยู่ริมสุดของมือข้างที่ทดสอบ จับเวลาตั้งแต่เคลื่อนกระป่องขึ้นไปวางบนไม้มีกระดาน ให้เริ่มจากกระป่องด้านที่อยู่ริมสุดของมือข้างที่ทดสอบ จับเวลาตั้งแต่เคลื่อนกระป่องในแนวนอนไปสุดท้ายวางบนแผ่นกระดาน

1.7 การเคลื่อนวัตถุหนัก (Moving heavy objects) อุปกรณ์และวิธีการเหมือนข้อที่ 1.6 เพียงแต่เพิ่มถุงราย (แต่ละถุงมีน้ำหนัก 365 gm.) ลงไปในกระป่องเปล่าทั้ง 5 ใบ ทำให้มีน้ำหนักรวมของกระป่องกับถุงรายเท่ากับ $365+60 = 425$ gm. มีค่าเท่ากับ 1 ปอนด์

ในทุกๆหัวข้อทำการทดสอบทั้งหมด 3 ครั้ง บันทึกค่าที่ได้ทั้ง 3 ครั้งลงในตารางบันทึกผลแล้วนำค่าที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย กับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำไปคำนวณทางสถิติต่อไป

ภาคผนวก ข

แบบวัดความเจ็บปวดแบบมีตัวเลขเป็นมาตรฐาน

รูปที่ 3 แสดงแบบวัดความเจ็บปวดแบบมีตัวเลขเป็นมาตรฐาน

แบบวัดความเจ็บปวดแบบมีตัวเลขเป็นมาตรฐาน เป็นแบบประเมินที่ช่วยผู้ถูกทดสอบในการบอก อธิบายความเจ็บปวด โดยให้บอกถึงระดับความเจ็บปวดเป็นตัวเลข 0-10 ซึ่งวิธีการทดสอบ ผู้ทดสอบจะให้ผู้ถูกทดสอบบ่งตัวเลขที่ตรงกับระดับความปวดของผู้ป่วยมากที่สุด โดยหมายเลข 0 ให้หมายความว่าไม่มีความเจ็บปวดเลย จนกระทั่งหมายเลข 10 หมายความว่าเจ็บปวดมากที่สุด ทำการทดสอบทั้งหมดก่อนทำการและหลังทำการรักษารวมทั้งหมด 2 ครั้ง บันทึกค่าที่ได้ทั้ง 2 ครั้งลงในตารางบันทึกผลแล้วนำค่าที่ได้ไปคำนวณทางสถิติต่อไป

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบการทำกิจวัตรประจำวัน ด้านการดูแลตนเอง ในผู้ป่วย CTS

ชื่อ-นามสกุล _____	วันที่ _____	HN. _____	_____				
ที่อยู่ _____	อายุ _____	ปี	เพศ _____ ชาย _____ หญิง _____				
อาชีพ _____	งานอดิเรก _____						
การมีบุตร _____							
ค่าเชื้อชั่ง หัวใจและ量表/ผลในพัฒนาการเด็ก _____							
กิจกรรม	ระดับคะแนน วันที่ _____						หมายเหตุ
	0	1	2	3	4	5	
1. การรับประทานอาหาร							
2. การดูแลความสะอาดของใบหน้า							
2.1 การทำความสะอาดช่องปาก (แปรงฟันขัดฟัน)							
2.2 การล้างมือ							
2.3 การล้างหน้า							
2.4 การโภนหนวด หรือแห้งหน้า							
3. การอาบน้ำ							
4. การใส่-ถอด เสื้อผ้า (ห่อนบนของร่างกาย)							
4.1 เสื้อชั้นนอก (รวมการผูกเนคไท และ ใส่เข็มขัด)							
4.2 เสื้อชั้นใน							
5. การใส่-ถอด เสื้อผ้า (หอนล่างของร่างกาย)							
5.1 กางเกง (จากสีน้ำเงิน กางเกงใน)							
5.2 ถุงเท้า							
5.3 รองเท้า (การผูกเชือก หรือรัดสายตัวมือ)							
6. การทำความสะอาด การทำความสะอาดและสวมเสื้อผ้า ท่อไอเสีย และ การดูแลทราย							

เกณฑ์การให้คะแนน

ความช่วยเหลือ	ระดับคะแนน	ความหมาย
ไม่ต้องการคนช่วย	6	สามารถทำได้เอง โดยใช้ความสามารถเดียวในการปิดอั้น (Independent)
	5	สามารถทำได้เอง แต่ต้องใช้สุปัครสั่นสะเทือน (Involvement, Involvement)
ต้องการคนช่วย	4	สามารถทำได้เอง แต่ต้องมีคนดูแลอยู่เคียงข้าง (Supervision)
	3	ต้องการความช่วยเหลือเล็กน้อย (ทำเอง 75% หรือมากกว่าที่ต้องการความช่วยเหลืออยู่บ่อยๆ) (Minimal assistance)
	2	ต้องการความช่วยเหลือปานกลาง (ทำเอง 50-74%) (Moderate assistance)
	1	ต้องการความช่วยเหลือมาก ที่สุด (ทำเอง 25-49%) (Maximal assistance)
	0	ต้องการความช่วยเหลือทั้งหมด หรือไม่สามารถทำลงมาได้ (ทำเองน้อยกว่า 25%) (Dependence)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ — สกุล

นายพงศ์พิชญ์ แสนศรี

วัน เดือน ปี เกิด

10 มิถุนายน 2525

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนอุตรดิตถ์

ปีการศึกษา 2541

สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชากิจกรรมบำบัด

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2545

ประวัติการทำงาน นักอาชีวบำบัด 5 หน่วยกิจกรรมบำบัด ภาควิชาเวชศาสตร์ฟื้นฟู

วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved